

O mokradłach w Olsztynie

2019-02-08

Spotkanie odbyło się 6 lutego br. w ramach obchodów Światowego Dnia Mokrań. Aleksandra Krzysztoń-Rzodkiewicz z Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Olsztynie omówiła historię najstarszej światowej konwencji poświęconej ochronie środowiska przyrodniczego, czyli konwencji o obszarach wodno-błotnych (tzw. konwencji ramsarskiej). Przedstawiła krótką charakterystykę 4 obszarów Ramsar, położonych w granicach województwa warmińsko-mazurskiego, rezerwatów przyrody: Jezioro Łuknajno, Jezioro Siedmiu Wysp, Jezioro Karaś oraz Jezioro Drużno.

Następnie scharakteryzowała światowe zasoby mokrań i ich rolę w walce ze zmianami klimatu. Zaprezentowała działania podejmowane w celu zachowania obszarów wodno-błotnych w skali międzynarodowej, krajowej i lokalnej, wskazując że najskuteczniejszą metodą ochrony mokrań jest zachowanie i odtwarzanie stosunków wodnych oraz układów hydrologicznych panujących przed ich degradacją.

W tej części wystąpienia wskazała przykładowe działania ochronne podjęte przez Regionalną Dyrekcję Ochrony Środowiska w Olsztynie na torfowiskach alkalicznych, w ramach projektu *Ochrona torfowisk alkalicznych (7230) w młodoglacjalnym krajobrazie Polski północnej*, zrealizowanego przez Klub Przyrodników w partnerstwie z Regionalnymi Dyrekcjami Ochrony Środowiska w Olsztynie i Gdańsku. Jego celem było zahamowanie procesu degradacji oraz poprawa i zachowanie właściwego stanu torfowisk alkalicznych Polski północnej w 33 obszarach Natura 2000.

W województwie warmińsko-mazurskim projekt obejmował swoim zasięgiem 6 obszarów Natura 2000: Puszcza Romincka PLH280005, Ostoja Welska PLH280014, Torfowisko Zocie PLH280037, Ostoja Piska PLH280048, Ostoja Napiwodzko-Ramucka PLH280052 oraz Mazurskie Bagna PLH280054.

Działania, za których realizację odpowiedzialna była Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Olsztynie, miały charakter ochrony czynnej. Dotyczyły one zahamowania nadmiernego odpływu lub podniesienia poziomu wód gruntowych, a także podtrzymania różnorodności biologicznej torfowisk przez ograniczenie ekspansji gatunków charakterystycznych dla siedlisk o niższej wilgotności, np. traw, drzew i krzewów. W ramach powyższych prac w wybranych obszarach Natura 2000 przeprowadzono usuwanie nalotu drzew i krzewów oraz koszenie roślinności zielnej.

Następnie Marian Szymkiewicz - Dyrektor Muzeum Przyrody w Olsztynie omówił historię ochrony *Bagien Nietlickich* i walory przyrodnicze tego terenu, objętego od 2003 r. ochroną rezerwatową i od 2004 r. funkcjonującego jako ptasi obszar Natura 2000. Od 2011 r. uznanego także za siedliskowy obszar Natura 2000.

Wydarzeniu towarzyszył pokaz filmu autorstwa Bożeny i Jana Walencików *W trosce o bagna*, przedstawiający bogactwo przyrodnicze doliny górnej Biebrzy.

[Charakterystyka obszarów Ramsar w województwie warmińsko-mazurskim](#)

